

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี บางส่วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘
วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๔๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๙๘๕ ไร่ ๓ งาน ๒๕ $\frac{๒}{๑๐}$ ตารางวา บางส่วน โดยมีเนื้อที่ประมาณ ๗๓ ไร่ ๒ งาน ๓๘ ตารางวา ในท้องที่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

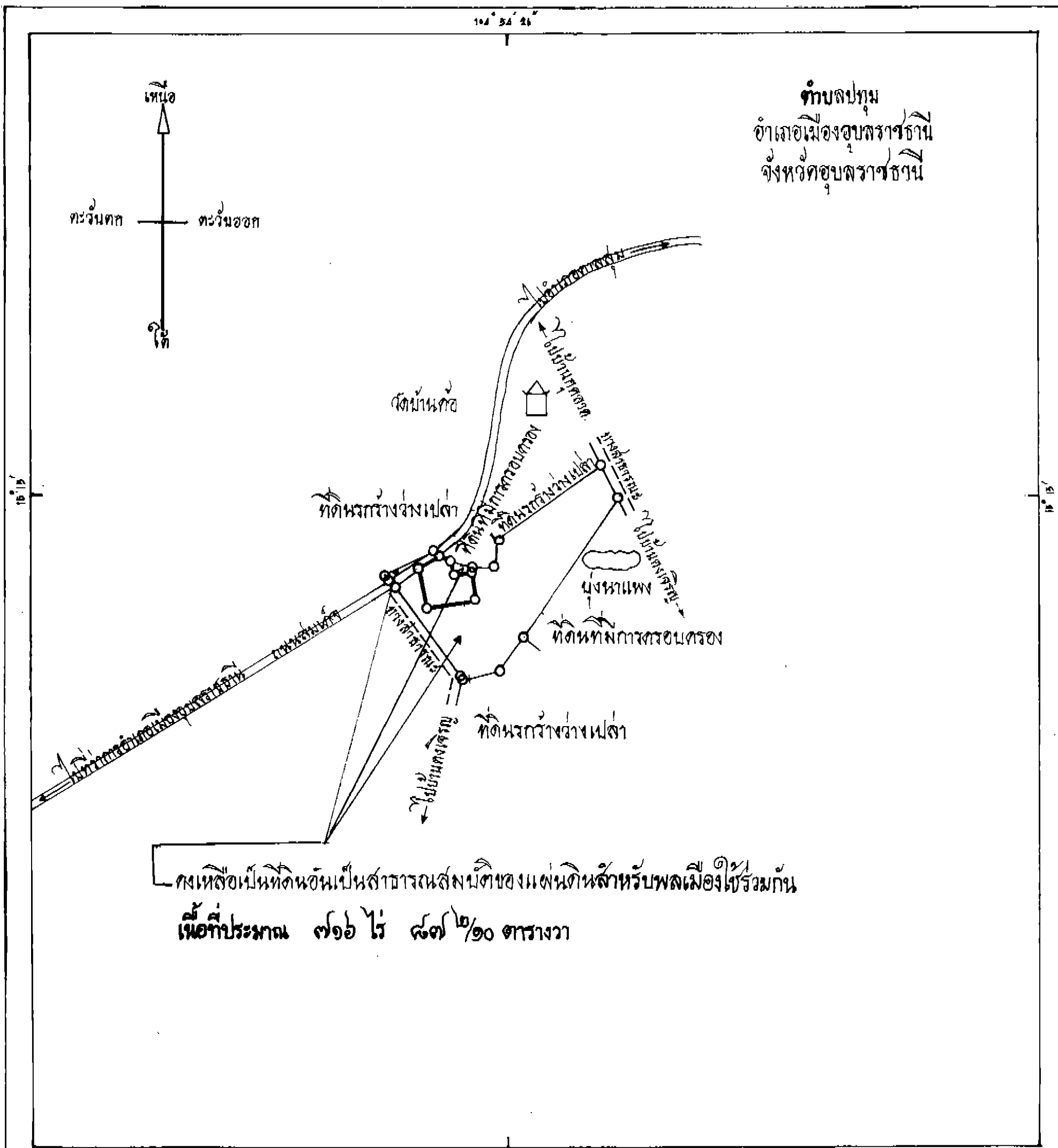
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำพระราชทานภูมิภาคนอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๔๐

เนื้อที่ประมาณ ๗๓ ไร่ ๒ งาน ๓๘ ตารางวา

มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐

หนังสือเป็นหลักฐานเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
เนื้อที่ประมาณ ๗๓ ไร่ ๒ งาน ๓๘ ตารางวา

เครื่องหมาย

- แนวเขตที่ดินนอนสภาพ
- ถนน
- ถนนลูกรัง
- บึง
- วัด

(นายจรรจุ วรรณรัตน์)
ผู้อำนวยการกองสำรวจและควบคุมที่ดินของรัฐ

(นายนิกร เวชกุล)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมที่ดิน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่ดินสาธารณะประโยชน์ดงห่อแห้ง ในท้องที่ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับให้พลเมืองใช้เป็นป่าช้าและที่เลี้ยงสัตว์ร่วมกัน เนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๗๘๕ ไร่ ๓ งาน ๒๕ $\frac{๒}{๑๐}$ ตารางวา และทางราชการได้ประกาศหวงห้ามไว้เป็นป่าช้าและที่เลี้ยงสัตว์สาธารณะสำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกันเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๑ และได้ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๒๒๖๕/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ปัจจุบันพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ร่วมกันในที่ดินดังกล่าวแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันบางส่วน เนื้อที่ประมาณ ๗๓ ไร่ ๒ งาน ๓๘ ตารางวา เพื่อบอหมายให้ กรมสามัญศึกษาใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียนปทุมพิทยาคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้